

Genesis 24:1-4

וַאֲבָרָהִם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְהוּהוּ בִּרְדָּךְ אֶת־אֲבָרָהִם בְּכָל: 2 וַיֹּאמֶר
אֲבָרָהִם אֶל־עַבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלָל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת
יְרֵכִי: 3 וְאֲשַׁבְּיֵעְךָ בֵּיהוּהוּ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח
אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: 4 כִּי אֶל־אֲרָצִי
וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תֵלֶךְ וְלִקְחַתְּ אִשָּׁה לְבָנִי לְיִצְחָק:

Vocabulary

Verse 1

זָקֵן verb: “be old” (BDB, 278)

Verse 2

מִשְׁלָל verb (Qal participle ms): “rule”

יָרֵךְ “thigh, loins” (BDB, 437)

Verse 3

כְּנַעֲנִי name: “Canaanites”

Verse 4

מוֹלַדַת “kindred” (BDB, 409)

Syntax & Misc.

Verse 1

- Sentence Typology 1 ( ): S-P
  - The initial *waw* is disjunctive (*waw* + nonverb).
  - The verb represents a state (GKC 142b).
  - The participle, **בָּא**, is a nominal.
- Sentence Typology 2 (וַיְהוּהוּ בִּרְדָּךְ אֶת־אֲבָרָהִם בְּכָל): S-V-O-M

Verse 2

- Sentence Typology A (וַיֹּאמֶר אֲבָרָהִם אֶל־עַבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלָל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ (שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי): V-S-IO-O
  - The object, **עַבְדּוֹ**, is followed by two appositional clauses designating to which servant is spoken.
  - The second appositional clause contains the substantival participle, **הַמִּשְׁלָל** “one ruling.”
  - The object is direct speech that continues through the next two verses.
- Embedded Typology B (שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי): V-O-M
  - The particle, **נָא**, is used frequently to soften the force of an imperative; it is sometimes translated as “please” (GKC 110d).

Verse 3

- Embedded Typology C (וְאֲשַׁבְּיֵעְךָ בֵּיהוּהוּ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ): V-IO-M-O

Genesis 24:1-4

- The appellations, אלהי השמים and אלהי הארץ, are in apposition to the divine name.
- The object is the following clause marked by אשר (GKC 165b).
- Embedded Typology i (לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַפְּנִיעֵי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבָּו): V-O-M
  - The *lamed* preposition shows purpose, לְבָנִי “for my son.”
  - The final suffix of כֹּנֵעַן is the gentilic ending.
- Embedded Typology α (אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבָּו): S-V-M
  - This periphrastic verbal construction omits (or implies) הִיָּה.
  - The 3ms final suffix refers to הַכֹּנַעֲנִי.

Verse 4

- Embedded Typology ii (כִּי אֶל־אֶרֶץ וְאֶל־מוֹלְדֹתַי תֵּלְדָּה): M-V
  - The particle, כִּי, demonstrates the purpose for the action required by the previous clause.
  - GKC notes “When the *nota accusativi* (אֶת, אֶתְּ) or a preposition precedes the first substantive, it *may* be repeated before the noun in apposition (131h).
- Embedded Typology iii (וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי לְיִצְחָק): V-O-IO
  - The *waw*-consecutive perfect (GKC 112q) followed by two appositional substantives with repeated prepositions forms a chiasmic structure—ABBA—with the first clause (ii).